

مجموعه شرکت های مهندسی دانش بنیان رها

چرا از پروتکل IPv6 استقبال چندانی نمی شود؟

مجموعه شرکت های دانش بنیان رها

فهرست

- ۳ پروتکل IPv6
- ۴ پروتکل آدرس دهی IPv4
- ۵ چالش بزرگی به نام سرمایه گذاری
- ۷ افزایش قیمت آدرس های IPv4
- ۹ مشکل احتمالی عدم امنیت پروتکل IPv6
- ۱۱ عدم امکان استفاده از Reputation-Based Protection
- ۱۱ عدم امکان استفاده از Rate Limiting

پروتکل IPv6

آدرس های پروتکل IPv4 در سرتاسر دنیا، تقریباً اشغال شده اند، اما همچنان کمپانی ها و کاربران تمایلی به استفاده از پروتکل IPv6 ندارند.

این پروتکل در واقع نسل ششم از پروتکل های اینترنتی محسوب می شود.

سازمان های بین المللی از جمله RIPE NCC، سازمان نظارت بر زیرساخت IT اروپا، خاورمیانه و بخش هایی از آسیا، به صورت جدی هشدار داده اند.

آن ها گفته اند که کاربران و کمپانی ها باید از IPv6 در ارتباط های اینترنتی خود بهره ببرند.

با این وجود هنوز استقبال چندانی از IPv6 صورت نمی گیرد و نرخ به کارگیری آن همچنان پایین است.

چیفیک چایا، مدیر ارتباطات منطقه خاورمیانه است.

وی در RIPE NCC در مصاحبه ای اذعان کرد که بخشی از عدم پیاده سازی IPv6 به خاطر استفاده از راهکارهای جایگزین فنی است.

به علاوه همچنان این تصور وجود دارد که تقاضای زیادی از سمت کاربران نهایی برای IPv6 وجود ندارد.

همچنین تصور می شود محتوای کمتری از طریق IPv6 در دسترس باشد یا دستگاه های کاربر مانند مودم ها، به پروتکل مذکور مجهز نباشند.

طبق گفته ی او، بزرگ ترین ارائه دهنده های محتوا مانند یوتیوب، فیسبوک و نتفلیکس

از طریق این پروتکل در دسترس کاربران هستند.

تجهیزات مخصوص مصرف کننده نیز به مرور زمان با تجهیزات با قابلیت پشتیبانی از IPv6 جایگزین خواهند شد.

پروتکل آدرس دهی IPv4

پروتکل آدرس دهی IPv4 در ماه نوامبر سال پیش می توان گفت تقریباً به صورت کامل پر شد.

در نتیجه شبکه هایی در اروپا، خاورمیانه و بخش های از آسیا دیگر قادر نیستند آدرس هایی از پروتکل IPv4 را دریافت نمایند.

وینستاس گرینیوس، مدیرعامل بازارچه ای اجاره ای IPv4 با نام Heficed است.

وی می گوید که امروزه کمبود آدرس های IPv4 برای سازمان های در حال توسعه یک چالش بزرگ محسوب می شود.

این سازمان هنوز خود را برای مهاجرت به IPv6 آماده نکرده اند و این می تواند برای آنها مشکل ساز باشد.

او معتقد است IPv4 موضوع مهمی محسوب می شود و تا ۱۰ سال آینده نیز در صدر پروتکل های ارتباطی باقی خواهد ماند.

افزایش نفوذ اینترنت در آینده و عدم توانایی پروتکل IPv6 در پوشش دهی کل شبکه ای اینترنت، به ادامه ای کار IPv4 کمک می کند.

پروتکل IPv6 در سال ۱۹۹۹ معرفی شد.

اما فقط ۲۵ درصد از اینترنت در این ۲۰ سال از طریق IPv6 در دسترس بوده است و سایر شبکه، هنوز از IPv4 استفاده می کند.

شبکه ی اینترنت با استفاده از پروتکل IPv4، آماده ارائه آدرس های ۳۲ بیتی خواهد بود که در مجموع، ۴/۳ میلیارد آدرس تولید می کند.

در مقایسه با آن، نسل ششم (IPv6) با استفاده از آدرس های ۱۲۸ بیتی، می تواند تریلیون ها آدرس اینترنتی را ارائه دهد.

چالش بزرگی به نام سرمایه گذاری

کمبود پروتکل های اینترنتی و توانایی پایین IPv4 برای برطرف کردن نیازهای روبه رشد اینترنت مشکل ساز است.

همین اتفاق پروتکل IPv6 را تبدیل به موضوعی مهم و حیاتی می کند.

با اتصال هرچه بیشتر دستگاه های اینترنت به شبکه ی جهانی، تقاضای کاربران برای پروتکل نسل ششم، افزایش خواهد یافت.

سلام یاموت، مدیر بخش خاورمیانه در Internet Society می گوید، تقریباً تمام شبکه های عربی، جدیدند و مشکلی با پیاده سازی IPv6 ندارند.

البته تا وقتی که همه کاربران از پروتکل IPv6 استفاده نکنند، اپراتورها مجبور به پشتیبانی از هر دو پروتکل IPv4 و IPv6 خواهند بود.

البته باید اشاره کرد که مهاجرت به پروتکل نسل ششم هزینه های بیشتری را به کسب و کارها تحمیل می کند.

گرینویس اعتقاد دارد به دلیل موانعی که سرمایه گذاری روی IPv6 برای توسعه ایجاد

می کند، هنوز نرخ به کارگیری IPv4 بالا است.

چایا نیز می گوید شبکه ها برای دور ماندن از هزینه ی به روزرسانی به IPv6 و استفاده ی بیشتر از IPv4 به دنبال دور زدن پروتکل هستند.

از نظر او راهکارهایی هم چون Carrier-Grade Network Address Translation یا CGNAT هزینه های اجرایی را برای اپراتورها بیشتر می کند.

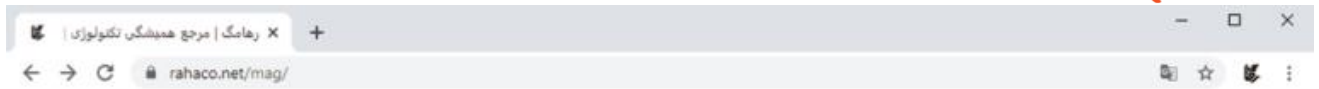
این راهکارها یک IP را با چند کاربر به اشتراک می گذارند.

به علاوه آژانس های اجرای قانونی نیز برای شناسایی مجرمان مجبور به به کارگیری فرایندهای چالش برانگیز می شوند.

گرینیوس ادامه می دهد که برخی سازمان ها هزاران آدرس IPv4 را کنترل می کنند، اما معمولا ۲۰ درصد از آدرس ها استفاده نمی شوند.

او معتقد است که سازمان ها، آدرس ها را برای توسعه ی آینده نگه می دارند یا به دنبال خریداری با قیمت بهتر هستند.

آدرس های پروتکل IPv4 که تا دیروز به رایگان در اختیار همه قرار داشتند، امروز به دارایی استراتژیکی برای کسب و کارها تبدیل شده اند.

IPv6 Address Format

- IPv6 addresses are 128 bits long (32 hex characters)
8 groups (words, quad's) of 16 bits separated by (:)
- Network or topology portion is the prefix
Includes the "subnet"

2001:0db8:0100:1111:0000:0000:0000:0001

rahaco.net/mag

افزایش قیمت آدرس های IPv4

آمارهای Ripe NCC ادعا می کنند که امارات، پس از عربستان سعودی دومین کشور خاورمیانه است که به آدرس های IPv6 مهاجرت می کند.

گرینپوس در این رابطه می گوید:

پیاده سازی نهایی و استفادهی جامع از پروتکل IPv6 حداقل دو دهه طول خواهد کشید.

نکته قابل توجه این است که قیمت آدرس های IPv4 با سرعت فراوان رو به افزایش است.

هم اکنون سرعت افزایش قیمت به ۲۵ تا ۳۰ درصد در هر سال رسیده است.

بطور مثال یک سال پیش، قیمت هر آدرس IPv4 حدود ۱۸ دلار بود که امروز با قیمت ۲۵ دلار معامله می شود.

کاربران جهت خرید آدرس های پروتکل IPv6 باید عضو یک سازمان ثبت نامی شوند که سالانه ۱،۵۰۰ دلار هزینه دارد.

این درحالیست که آدرس های پروتکل IPv4 با قیمت ماهانه ۲۵ سنت، اجاره داده می شوند.

درنتیجه بهترین راهکار برای کسب و کارهای کوچک و متوسط، اجاره کردن آدرس به جای خرید خواهد بود.

گرینپوس می گوید بازار آدرس ها وضعیت قانون مندی ندارد و کمپانی های اجاره دهنده آدرس متعددی در آن فعالیت می کنند.

درنتیجه قیمت گذاری ها و سیاست های اجاره از ثبات آن چنانی برخوردار نیستند.

تقاضا جهت آدرس های جدید با سرعت فراوانی رو به افزایش است و بیشترین درخواست ها نیز از آمریکا، اروپا و آسیا هستند.

چایا می گوید که کمبود آدرس های IPv4 مشکلات فراوانی را برای شبکه هایی که تصمیم به اضافه کردن کاربر جدید دارند، ایجاد می کند.

امروزه تعداد زیادی از شبکه ها مسئله کمبود آدرس خود را با خرید آدرس های اضافه از بازارهای IPv4 تأمین می کنند.

راهکار نهایی نیز می تواند موردی همچون CGNAT باشد.

چایا در پایان مصاحبه اش می گوید:

ممکن است راهکارهای جایگزین در کوتاه مدت کارساز باشند، اما هیچ یک مشکل اصلی و اساسی را حل نمی کنند.

مسئله اصلی، کمبود آدرس های IPv4 برای اینترنت فوق العاده عظیمی است که در دنیای امروزی از آن استفاده می کنیم.

مشکل احتمالی عدم امنیت پروتکل IPv6

بدون شک پارامترهای امنیتی که برای پروتکل نسل ششم در نظر گرفته شده است از نسل چهارم پیشرفته تر است.

اما با این وجود نگرانی هایی در خصوص امنیت این پروتکل وجود دارد.

مهم ترین تهدیدات امنیتی و علل تاخیر در پیاده سازی پروتکل IPv6 به شرح زیر می باشد:

تهدیدات مربوط به تنظیمات خودکار یا Auto configuration Threats

در آدرس IPv4 مکانیزمی به نام APIPA دارد برای وقتی که شما نمی توانید از DHCP آدرس دریافت کنید.

این محدوده آدرس دهی بصورت کاملاً خودکار یک آدرس IP به شما اختصاص می داد.

در آدرس پروتکل IPv6 نیز تقریباً چنین مکانیزمی هست که IPv6 stateless (SLAAC) address autoconfiguration نام دارد.

در صورتی که سرویس DHCP v6 در مدار موجود نباشد، این آدرس دهی به صورت

خودکار به سیستم یک آدرس IPv6 اختصاص می دهد.

این اتفاق طی فرآیندی به نام router advertisement دریافت می شود.

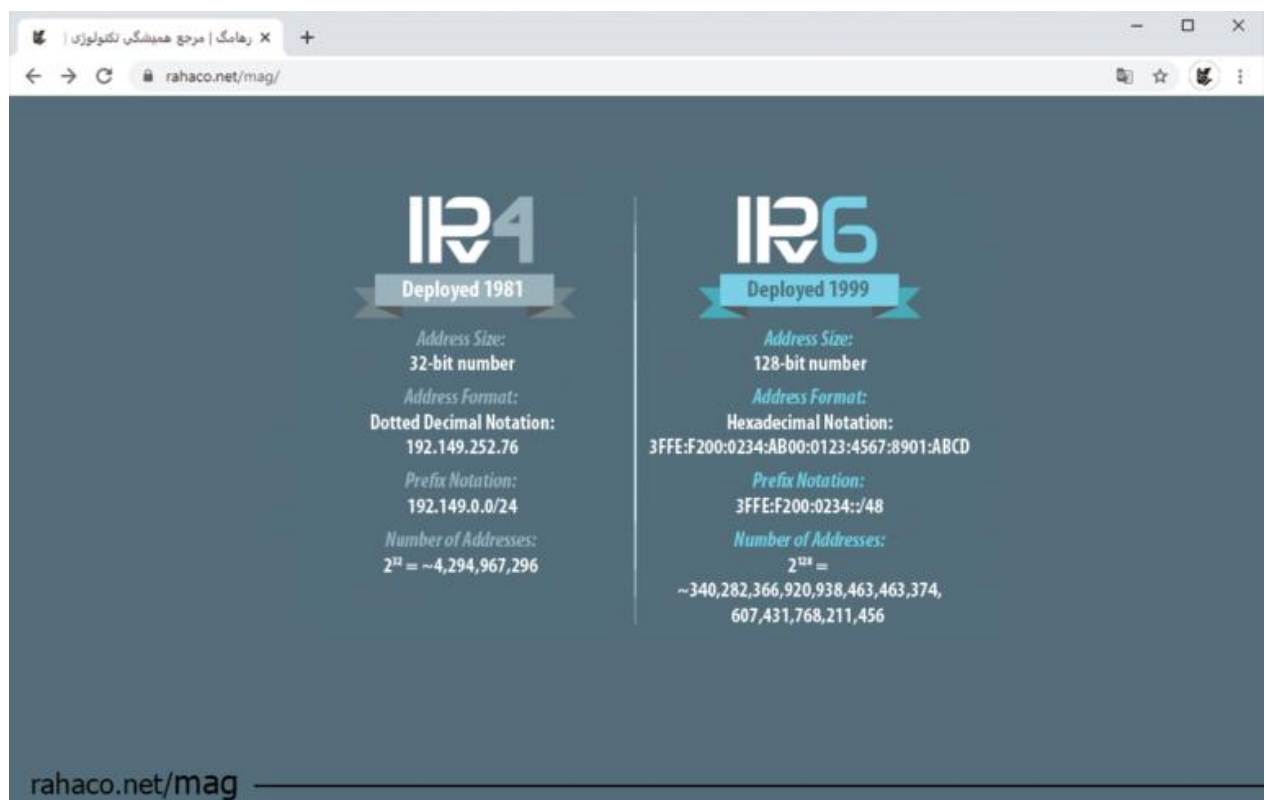
این سیستم کاملا stateless است یعنی قبل از اینکه آدرسی را به کسی اختصاص بدهد آن را آزمایش و تست نمی کند.

اگر در ابتدای کار تفکرات امنیتی روی آدرس دهی IPv6 نباشد ممکن است یک هکر بتواند آدرس را جعل کند.

یا می تواند تنظیمات آدرس IPv6 را در حین router advertisement تغییر دهد.

این یکی از تهدیدات پروتکل IPv6 بدون پیکربندی اولیه می باشد.

تهدیدات امنیتی این آدرس IP باید از ابتدای پیاده سازی اعمال شود.

عدم امکان استفاده از Reputation-Based Protection

شما در پروتکل IPv4 می‌توانید در فایروال خود لیست آدرس‌های IP ای که اسپمر هستند را بدانید می‌توانید آنها را مسدود کنید. کافیت یک سری Signature در فایروال خودتان داشته باشید تا اینکار را انجام بدهید.

این لیست در طول سال‌ها و بر اساس تحقیقات متعدد از فعالیت‌های مخرب برای این آدرس‌های IP تهیه شده است.

حالا فرض کنید که شما قرار است برای آدرس IPv6 هم چنین لیستی تهیه کنید!

طبیعی است که هنوز این لیست وجود ندارد یا اگر وجود دارد بسیار محدود است. شما به محض اینکه به اینترنت وصل شوید، از پروتکل‌های IPv6 جدیدی شروع به دریافت کدهای مخرب خواهید کرد.

تا این لیست بروز شود، بعضا مشکلاتی در اینترنت به وجود خواهد آمد و این ریسک استفاده از پروتکل IPv6 را فعلا بالا می‌برد.

به مکانیزم جلوگیری از دسترسی به سرویس‌های ما بر اساس لیست آدرس‌های IP مخرب Reputation Based Protection گفته می‌شود.

عدم امکان استفاده از Rate Limiting

فرآیند Rate Limiting، یک فرآیند امنیتی است که در زیرساخت‌های مبتنی بر آدرس IPv4 پیاده‌سازی می‌شود.

این امکان را به مدیران شبکه می‌دهد که از اجرا شدن ابزارهای خودکار هک یا Automatic Attack Tools جلوگیری کنند.

این تکنیک را فقط در شبکه‌های پروتکل IPv4 می‌توان پیاده‌سازی نمود.

حتی اگر نتواند بطور کامل جلوی اجرا شدن ابزارهای هک خودکار را بگیرد می تواند عملکرد آنها را به شدت تحت کند نماید.

اما این تکنیک در شبکه های مبتنی بر پروتکل IPv6 قابل استفاده نیست. دلیل آن این است که Rate Limit کردن آدرس هایی با طول بسیار زیاد ۱۲۸ بیت در مقایسه با ۳۲ بیت، بسیار دشوار است. بعضا باعث به وجود آمدن دشواری های زیادی در تحلیل ترافیک نیز می شود. در پروتکل IPv6 هکرها قادرند از بیش از میلیارها IP برای حملات استفاده کنند و این امر تحلیل و Rate Limit کردن آنها را بسیار دشوار می کند.

تکنولوژی سریع تر از آنچه که فکر می کنید در حال تغییر است.